

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
steriet har man fundet nogen som helst anledning til at opretholde en instans, som de søfarende mente var overflødig.

Det ærede medlem hr. Bouet bemærkede, at dette lovforslag kunne have været forelagt dette høje ting først, idet der ikke forelå sagligt sprængstof i lovforslaget. Det kan man vist ikke sige er rigtigt. Jeg havde ved fremsættelsen indtryk af, at der var adskilligt sagligt og politisk sprængstof i dette lovforslag. Havde jeg ikke vidst det før, har jeg i hvert fald fået indtryk af det gennem de forhandlinger, der har været i folketsudvalget!

Det ærede medlem hr. Elmquist var inde på, at man i dette høje ting ganske naturligt kunne behandle disse lovforslag i et udvalg, og henviste i denne henseende til, at man der kunne få hjælp og støtte og formentlig en udmærket behandling af lovforslaget, fordi man i dette høje ting havde en speciel sagkundskab til tjeneste. Det forekommer mig ikke, at denne specielle sagkundskab netop ved denne lejlighed har givet udtryk for særligt ønske om, at denne sag skulle behandles i et udvalg. Hvis man ved en udvalgsbehandling kan uddybe disse spørgsmål og nå til et resultat, vil det naturligvis kun være en fordel, men jeg håber rigtignok, at det må være muligt at gennemføre lovforslagene i indeværende samling.

Elmquist: Når den højtærede minister mente, at den specielle sagkundskab ikke havde udtalt ønske om udvalgsbehandling, er jeg ikke helt enig med ministeren. Jeg mener nemlig, at jeg personlig i høj grad har speciel sagkundskab efter at have beskæftiget mig indgående med søfartsforhold i nogle og tredive år; jeg var så beskeden i mit indlæg ikke at nævne mig selv, men jeg gik ud fra som givet, at ministeren forstod, at denne sagkundskab også omfattede mig.

Til det ærede medlem hr. Bouet må jeg sige, at jeg ikke rigtig forstår hans udtalelser om, at det ikke ville betyde forbedringer af de enkelte områder, jeg kritiserede, hvis min kritik blev taget til følge. Jeg synes, det var en meget mild kritik, jeg gav udtryk for, når jeg nævnte de områder, jeg gerne ville have en nærmere drøftelse af — såsom alderen 14—15 år og 18—19 år for søfyrbøderne og spørgsmålet om konsulerne —, men selvom min kritik skulle medføre en ændring vedrørende noget af disse områder, kan jeg ikke se, at det skulle betyde en forringelse af sømændenes kår.

Jeg tror dog, at det ærede medlem var lidt for højt oppe, når han i anledning af min tak til sømændene undrede sig over, at jeg kunne stille så forfærdelige krav, som jeg gjorde, krav, som ville medføre ændringer, der ville forringe sømændenes kår. Det har intet med virkeligheden at gøre, det er fuldstændig overdrevent og forkert.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen sagde: alle ved, at rederne er den klasse arbejdsgivere, der mest kynisk udnytter deres folk. Hvem er alle? Hvis vi skal sige, hvor mange der falder ind under begrebet „alle“ i denne sal, bliver det vist meget få. Jeg, der har haft med søfolks forhold at gøre i de sidste 30 år og har haft med rederierne og med rederne at gøre, kan sige, at jeg har det stærkeste indtryk af, hvordan rederne stadigvæk arbejder på at forbedre kårerne for deres søfolk. De mellemstore motorskibe, de har bygget i disse år, indeholder mand-skabsindretninger, som sandelig ikke er udtryk for, at rederne udnytter deres folk og ikke ønsker dem gode kår. I de moderne skibe, både de store og de små, gør man jo fra rederens side alt for at gøre forholdene så gode og så behagelige og tilfredsstillende som muligt, og man går i mangfoldige tilfælde meget meget videre, end det kræves af det offentlige. Jeg begriber derfor ikke den slags udtalelser om, at alle ved, at rederne er den klasse af arbejdsgivere, der mest kynisk udnytter deres folk. Jeg begriber ikke, at det ærede medlem overhovedet gider komme med sådan noget nonsens, som det er.

Om konsulerne vil jeg gerne have lov at sige, at det ikke var min mening, at sømanden skulle være afskåret fra at få sagen for dansk ret. Det er kun en enkelthed, som man kan drøfte, og jeg må sige, at ministerens udtalelse bragte tvivl i mit sind om, hvorvidt det er rigtigt at beholde konsulen som mellemed, men det, jeg mente, var kun, at man kunne rejse spørgsmålet, om ikke det var en fordel for sømanden, at han i den udenlandske havn kunne gå op til konsulen og få konsulen til at optage referat og opsætte en foreløbig klage. Hvis det ikke er tilfældet, skal jeg ikke fastholde, at bestemmelsen om konsulen bør bibeholdes.

Den højtærede minister udtalte, at han ville finde det meget beklageligt, hvis nedsettelse af udvalg medførte, at lovforslaget ikke blev gennemført i denne samling. Jeg ved nu ikke, om det ville være så forfærdelig en ulykke — det forstår jeg altså at ministeren mener —, men jeg vil gerne med henblik på fremtiden sige til mini-